

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) - prvi bis oddelek - z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med Konzorcijem G.f.M. proti Ministero della Difesa ter družbi Coop.a.r.l. „La Cascina“ in družbi Zilch S.r.l.

(Zadeva C-228/04)

(2004/C 190/18)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – prvi bis oddelek - je s sklepom z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med Konzorcijem G.f.M. proti Ministero della Difesa ter družbi Coop.a.r.l. „La Cascina“ in družbi Zilch S.r.l., ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predlagal, da odloči o naslednjih predhodnih vprašanjih:

- 1) ali je treba člen 29(1)(e) in (f) Direktive 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 razlagati tako, da je zakonodajalec Skupnosti s tem, ko je uporabil dikcijo „ni izpolnjeval obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost v skladu z zakonskimi predpisi države, v kateri je bil ustanovljen ali s predpisi države naročnika“ oziroma „ni izpolnil obveznosti v zvezi s plačevanjem davkov v skladu z zakonskimi predpisi države naročnika“, imel namen omejiti se – samo in izključno – na primer, v katerem podjetje samo – na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju (oziroma vsekakor v času pred oddajo javnega naročila) – v celoti in pravočasno poravna te obveznosti?
- 2) ali je posledično treba italijanski nacionalni predpis, ki te člene prenaša (člen 12(d) in (e) Zakonskega dekreta z dne 17. marca 1995, št. 157) – v delu, v katerem z odstopanjem od prej navedenega predpisa Skupnosti, dovoljuje izključitev iz sodelovanja na natečaju tistih podjetij, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno zavarovanje in varstvo za delavce v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ oziroma, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili davkov in pristojbin v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ – nujno razlagati z izključnim poudarkom na neizpolnitvi – ki se ugotavlja na zgoraj omenjeni dan (na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju; oziroma tik pred, četudi začasno, oddajo naročila) – teh obveznosti, pri čemer se poznejša izpolnitev ne upošteva?

3) ali pa je nasprotno mogoče (v primeru, da bi bilo glede na zgoraj navedeno v točki 2 ugotovljeno, da nacionalni predpis ni v skladu z namenom in funkcijo predpisa Skupnosti) dovoliti nacionalnemu zakonodajalcu, da bi v luči omejitev, ki jih mora ta spoštovati pri prenosu pravil Skupnosti, vsebovanih v omenjeni direktivi, dovolil možnost sodelovanja na natečaju podjetjem, ki čeprav svojih obveznosti nimajo poravnanih na dan ko se izteče rok za sodelovanje pri natečaju, dokažejo, da lahko te obveznosti poravnajo pred oddajo naročila (ter da so že opravile določena pozitivna dejanja v tej smeri)?

4) ter, v primeru, da bi bila razlaga iz točke 3 sprejemljiva – kar bi posledično omogočilo uvedbo bolj fleksibilnih pravil, kot so tista na podlagi bolj stroge razlage „izpolnitve“ obveznosti, o kateri govori zakonodajalec Skupnosti – ali je takšna ureditev v nasprotju s temeljnimi načeli Skupnosti, kot na primer načelom enakega obravnavanja vseh državljanov Unije ali – za primere javnega natečaja – načelom par condicio za vsa podjetja, ki bi hotela sodelovati na takem natečaju?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg, vložena dne 7. junija 2004

(Zadeva C-236/04)

(2004/C 190/19)

Komisija Evropskih skupnosti, ki ga zastopa M. Shotter, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 7. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da s tem, da ni sprejelo potrebnih zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov za uskladitev z

— Direktivo 2002/19/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) ⁽¹⁾,

- Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) ⁽¹⁾,
- Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) ⁽²⁾,
- Direktivo 2002/22/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽³⁾

ali pa, da s tem da ni posredovalo zadevnih predpisov Komisiji, Veliko vojvodstvo Luksemburg ni izpolnilo obveznosti iz člena 18 Direktive o dostopu, člena 18 Direktive o odobritvi, člena 28 Okvirne direktive in člena 38 Direktive o univerzalnih storitvah.

2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok določen za prenos direktiv je potekel dne 24. julija 2003.

- ⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 7.
- ⁽²⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21.
- ⁽³⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.
- ⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 7. junija 2004

(Zadeva C-238/04)

(2004/C 190/20)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata O. Beynet in A. Whelan, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 7. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Francoski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, da:

1. ugotovi, da Francoska republika, s tem da ni pravilno prenesla členov 1 in 2(3) Direktive 90/388/EGS o konkurenci na trgih za telekomunikacijske storitve ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivama 95/51/ES ⁽²⁾ in 96/19/ES ⁽³⁾, ni izpolnila obveznosti iz omenjene direktive, kot tudi iz člena 249(3) (prej člen 189) Pogodbe;
2. Francoski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Francoski pravni red ni skladen s pravom Skupnosti glede pogojev dovoljenja kabelskim operaterjem za izvajanje telekomunikacijskih storitev.

Glede izvajanja telefonskih storitev določa francoska ureditev obveznost posvetovanja z občinami ali njihovimi združenji pred podelitvijo dovoljenja za izvajanje telefonske storitve na kabelskih omrežjih. Ta obveznost predstavlja številne težave v zvezi s členom 2(3) Direktive 90/388/EGS, spremenjene z Direktivo 96/19/ES, in sicer pomanjkanje transparentnosti postopka posvetovanja, nesorazmernost pooblastila za odločanje po prostem preudarku mestnih uprav pri oblikovanju njihovih mnenj, negotovost, povezana z nepristranskostjo postopka zaradi vezi med nekaterimi mestnimi upravami ter operaterji, diskriminatorni vidik postopka, ki se ne uporablja za druge ponudnike telekomunikacijskih storitev ter nevarnost diskriminacije med različnimi kabelskimi operaterji.

Ureditev, po kateri morajo kabelski operaterji dosledno obveščati vse občine, v katerih uvajajo svoja omrežja, ustvarja zanje dodatno obveznost v odnosu do splošne ureditve proste ponudbe, ki se uporablja za ostale operaterje telekomunikacijskih storitev. Ker tako različno obravnavanje nima nobenega objektivnega razloga, je francoska ureditev v tem pogledu diskriminatorna in v nasprotju s kombinacijo členov 1 in 2(3) Direktive 90/388/CEE, kakor je bila spremenjena z Direktivama 95/51/ES in 96/19/ES.

⁽¹⁾ UL L 192, 24.7.1990, str. 10.

⁽²⁾ Direktiva Komisije 95/51/ES z dne 18.10.1995, o spremembah Direktive 90/388/EGS v zvezi z odpravo omejitev pri uporabi omrežij kabelske televizije za zagotavljanje že liberaliziranih telekomunikacijskih storitev (UL L 256, 26.10.1995, str. 49).

⁽³⁾ Direktiva Komisije 96/19/ES z dne 13.3.1996, o spremembah Direktive 90/388/EGS v zvezi z vzpostavitvijo neomejene konkurence na tržišču telekomunikacij.